

2 timmar i Eslöv

En högsommardag i början av september, stiger jag av tåget i Eslöv, ser på Medborgarhuset, Hans Asplunds arkitektoniska pärla, går in i Kindvalls bokhandel, där jag en gång för hundra år sedan köpte min illröda tyska grammatik och min latinska ordbok, nu gäller deckare och presentböcker om Skåne.

Märkligt nog ser jag inte finansmannen Erik Penser, som växt upp i Eslöv, inte heller min lärare i filosofi Yngve Bogren, det har säkert sina skäl; jag tar en bit smörkrans och kaffe på ett hemvävt café och sen går jag till Galleri M, mitt egentliga mål.

Det är välkomnande ljus och rikt på både böcker, grafik, på bordet en skål plommon och kaffe, du kan gå dit, ta en paus och en kopp kaffe, samtala med ägaren om det mesta. Nu ställer Anna Rohegova ut sina bilder där, totalt ett femtiotal, målningar och litografier, med motiv från Österlen, NewYork, Normandie och säkert några platser till. Hon har rört sig i världen och bott på flera platser; men det som tilltalar mest är bilderna från Österlen, det starka expressiva uttrycket i tilltalet, det spontana och explosiva färgspråket och den stora koncentrationen på ett fåtal objekt.

Anna Rohegova upplever så starkt blommor, färger och former att hon låter detta helt dominera sina bilder, det finns inget kringkrafns och ingen utfyllnad av annat. Ingen himmel; det finns ibland, men inte på ett dominerande sätt.

Rytmen och rörelsen i färgspråket är så bedövande vackert, särskilt kring blommor som riddarsporre och vallmo. Samtidigt och bredvid det vackra och det starka löper stråk av mjukhet och trygghet. Det är lätt i bilderna att avläsa skiftningar och förändringar i landskapet, vårens berusning, sommarens mättade övergrönska och höstens melankoli. Och så det berömda ljuset, som inte bara belyser landskapet, utan även låter skuggor och sollinjer befrukta och fördjupa bilderna, inte sällan med vindens rörelser. Allt detta ger bilder, som ständigt skiftar, ett motiv och en upplevelse är aldrig densamma.

Det är detta som Anna Rohegova så mästerligt gestaltar, att berätta vad hon upplever, en stämning, en känsla och ge till oss betraktare möjligheter att uppleva på vårt alldeles eget sätt. Du kan gå till Galleri M och se på Anna Rohegova fram till den 24 september. När jag väntar på tåget läser jag ett stycke i PC Jersilds nya bok Tivoli och tänker på Bondessons café, som är borta, där tillbringade vi många eftermiddagar, men inte med läxor och inte den hemska tyska grammatiken.

Men det finns flera anledningar att stanna till i Eslöv! Att se och möjligen minnas tillbaka?

Bo Bjelvehammar